

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

18. neděle v mezidobí cyklus B

Když zástup viděl, že ani Ježíš, ani jeho učedníci nejsou na břehu, nasedali do člunů, přijeli do Kafarna a hledali Ježíše. Když ho našli na druhé straně moře, zeptali se ho: „Mistře, kdy jsi sem přijel?“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale že jste se dosyta najedli z těch chlebů. Neusilujte o pokrm, který pomíjí, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu; ten vám dá Syn člověka. Otec, Bůh, ho osvědčil svou pečeti.“ Zeptali se ho: „Co máme dělat, abychom konali skutky Boží?“ Ježíš jim odpověděl: „To je skutek Boží, abyste věřili v toho, koho on poslal.“ Řekli mu: „Jaké tedy ty děláš znamení, abychom ho viděli a uvěřili ti? Co konáš? Naši předkové jedli na poušti manu, jak je psáno: ‘Chléb z nebe jim dal jíst.’“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Chléb z nebe vám nedal Mojžíš, ale pravý chléb z nebe vám dává můj Otec; neboť chléb Boží je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ Prosili ho tedy: „Pane, dávej nám ten chléb pořád.“ Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“ (Jan 6,24-35)

Pomůcky: pracovní list, pastelky, čokoláda nebo bonbóny

Milé děti, představte si, že bychom měli všechno bez práce. Kdykoli bychom dostali chuť na čokoládu, stačilo by si o ni říci Pánu Ježíši a on by udělal zázrak a čokoláda by byla na stole. Nebo třeba nějakou hračku, nějakou zábavu nebo nějaké jiné mlsání. *(zeptejte se dětí, co by si přály)*. A teď se zkusme zamyslet nad tím, zda by nás to stále bavilo a zda bychom nebyli za chvíli unudění a mrzutí. *(nechte reagovat děti)* Já myslím, že by nás to dlouho nebavilo mít všechno hned a nemuset se na nic těšit. *(ukážte dětem čokoládu nebo bonbóny)* Můžeme si Vaší trpělivost vyzkoušet. Tady mám něco sladkého a uvidíme, jestli vydržíte až na konec mše sv. Je to těžké, ale něco podobného se stalo lidem, kteří hledali Pána Ježíše po nasycení zástupů v Kafarna. Doufali totiž, že Pán Ježíš jim bude dodávat dostatek jídla a že s ním už nikdy nebudou mít hlad a nebudou muset pracovat, aby si zajistili svou denní obživu. Je to děti správný přístup? *(nechte reagovat děti)* Jistěže to tak není správné. Člověk musí pracovat a vydělávat na svůj každodenní chléb, stejně jako to dělají vaši rodiče. Díky jejich práci, máte všechno to, co potřebujete. Víme z dnešního evangelia, že Pán Ježíš říká lidem v Kafarna, že mají usilovat o jiný pokrm, o pokrm, který nepomíjí. Co tím chtěl Pán Ježíš říci? Chtěl tím vysvětlit, že radost z dobra je větší než jídlo, které má chuť jen chvíli, než hraček, které se časem opotřebují nebo rozbijí apod. Zkrátka radost z lásky k Bohu a k druhým a dobré vztahy jsou důležitější než všechny hmotné věci. A pochopili to ti lidé kolem Ježíše? *(nechte reagovat děti)* Ano, pochopili. Vždyť přece Pánu Ježíši říkají, že by si přáli jíst tento „chléb“ lásky, radosti a dobra pořád. A Pán Ježíš jim na to říká nádhernou větou, kterou jsme slyšeli na konci dnešního evangelia: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“ Ano s Ježíšem, který nás má rád je nám vždy dobře. Jen je potřeba na jeho lásku odpovídat také svou láskou. Jak? Třeba tím, že budeme poslouchat rodiče, poděkujeme jim za to, že se o nás tak dobře starají, poprosíme je o odpuštění, jestli jsme něco pokazili a budeme se snažit začít znovu. A také budeme trpěliví, když něco budeme vyžadovat. Tak co, pustíme se do toho společně? Nyní si vybarvěte jako dárek pracovní list a pak jej odnesete svým rodičům. Po skončení mše sv. si ke mně můžete přijít pro maličkou sladkou odměnu.